

indførte i Lovforslaget, og som ere Resultatet af Virksomheden i forrige Samling, idet jo her den store Mængde af Ændringer ere indførte, der er en Følge af den Maade for Udførelsen af Adskillelsen mellem den dømmende og forvaltende Myndighed, som man har enedes med Justitsministeren om at gennemføre. Dette gælder 2den Bogs 4de Afsnit: om Domsfuldbyrdelse og Tvangsauktioner, om Udpantning, om foreløbige Sikringsmidler, om Skifte og om Tinglæsningsvæsenet. Dette sidste er blevet optaget i hele Systemet som en naturlig Følge af de øvrige Forandringer. Idet man har ladet Tinglæsningsvæsenet gaa over til at være en Forvaltningsforretning, har man opnaaet visse praktiske Goder. Man har opnaaet, at Tinglæsningen ikke blot foregaar paa den ugentlige Retsdag, men foretages hver Dag, og man har indført forskellige Bestemmelser, som lette Ekspeditionen. Den gamle Akt, at fremmule Dokumenternes Betegnelse, altsaa Læsningen, vil blive afskaffet. Instituttet kaldes derfor ikke mere Tinglæsning men Tinglysning. Om alt dette henviser jeg til Lovforslaget. — Af andre Resultater fra forrige Samlings Behandling kan nævnes, at vi have forhøjet Beløbet af de Summer, som Skyldneren kan fordre fritagne for Udlæg, fra henholdsvis 20 og 60 Kr. til 25 og 75 Kr. Det er sket i Lovforslagets § 486. — Naar der endvidere i Lovforslagets § 505 var foreskrevet Vejledningspligt for Sysselmanden i mindre Sager, er denne Pligt nu paalagt ham i alle Sager. — Jeg bør saa her nævne nogle Forbedringer, som ere indsatte af den højtærede Justitsminister alene uden nogen Tilskyndelse dertil fra Udvalgets Side; de kunne betegnes som absolute Forbedringer. I § 455 er saaledes optaget en, for øvrigt med gældende Ret stemmende Bestemmelse om, at Udlæg uden Dom paa Grundlag af tinglæst Pantebrev kun kan ske, naar Forfaldsgrunden er Opsigelse eller Udløb af Tidsfrist eller i visse Tilfælde Renters Udebliven. Fremdeles har Ministeren af § 486 udtaget en Bestemmelse om, at den Fritagelse fra Udlæg, som Skyldneren har — altsaa nu 25 Kr. og 75 Kr. — ikke skulde gælde med Hensyn til Skatter og Afgifter. Det er meget prisværdigt. Af § 491 har Ministeren strøget en Bestemmelse om, at Klasselotterigevinster skulde være undtagne fra Udlæg. Fra Udvalgets Side billiges dette ganske.

Jeg kommer saa til de Forslag, som Udvalget har stillet nu i Aar. Det første

i Rækken er Nr. 46, men det opsætter jeg til siden, da det staaer i Forbindelse med et af de sidste Forslag. Dernæst kommer Ændringsforslaget under Nr. 100 til 464. Det gaar ud paa at indføre en ensartet Frist for Fuldbyrdelsen. Nu for Tiden regnes Fuldbyrdelsesfristen fra Dommens Forkyndelse, og Fristen er da som Regel, saavel ved Underret som ved Overret, henholdsvis 3 Dage og 15 Dage — alt eftersom det er en Politi- eller Gæsteretssag, eller det er en ordinær Sag. Ved Højesteret gælder ingen Fuldbyrdelsesfrist. Dette forandres ved den ny Lovgivning til, at Fuldbyrdelsesfristen regnes i Regelen ikke fra Dommens Forkyndelse, men fra dens Afsigelse. Kun hvis der ved Sagens Optagelse til Doms ikke er sket Tilkendegivelse af, naar Dommen vilde blive afsagt, og der heller ikke sker nogen Tilsigelse til at paahøre Dommen, regnes Fristen fra Forkyndelsen. For begge Tilfælde, baade naar Fristen skal regnes fra Domsafsigelsen, og naar den først skal regnes fra Dommens Forkyndelse, have vi sat en for alle Retter og alle Sager gældende lige Fuldbyrdelsesfrist af fire Uger. — Ændringsforslagene under Nr. 102—103 ere kun Redaktioner. — Ændringsforslaget under Nr. 104 til § 538 foreslaar, at Minimum for Salær for Inkassationer ved Tvangsauktioner forandres fra 2 til 1 pCt. Det er sket af Hensyn navnlig til de Tilfælde, hvor der ved Tvangsauktion sælges Værdipapirer. Der kan nemlig to pCt. være et uforholdsmæssigt højt Salær. — Ændringsforslagene 105—110 ere for de to's Vedkommende rene Redaktioner og for de øvriges Vedkommende kun Fuldkommengørelser, der ikke trænge til videre Omtale.

Jeg kommer derpaa til Ændringsforslaget under Nr. 113, som er det eneste, der egentlig har nogen Betydning under denne Afdeling, og med dette staaer i Forbindelse Ændringsforslaget under Nr. 46. Det har været en Anskuelse i hele Udvalget, at politiske Lovovertrædelser bør gaa ind som en særskilt Kategori af Nævningesager. Efter Lovforslaget, som det foreligger, kunne politiske Sager kun, for saa vidt de efter Straffens Størrelse egne sig dertil, komme under Paakendelse af Nævninger. At dette ikke var Maalet ved Grundlovens Givelse, have vi søgt at paavise ved vor Betænkning, og jeg skal ikke gentage, hvad der er sagt. Derimod skal jeg belyse Forholdet ganske praktisk, hvad jeg gør bedst ved at minde om visse bekendte Sager, der ubetinget vare politiske